

עמ"ת 25646/09/14 - רוברט שמש נגד מדינת ישראל, תביעות ת"א

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 25646-09-14 שמש(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דניאלה שריזלי
עורר	רוברט שמש ע"י ב"כ עו"ד אנה ברונשבאק
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל תביעות ת"א

החלטה

ערר על החלטות שניתנו בבימ"ש השלום בתל-אביב (כב' השופטת נועה תבור) בעניין חילוט ערבות בסך 5,000 ש"ח והמצאתן של ערבויות חדשות חלף אלה שחולטו.

להבנת הרקע העובדתי והמשפטי של ההחלטות נשוא הערר אקדים תיאור מסודר ורצוף של ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגד העורר.

* בתאריך 18.3.14 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של גניבה, וכן, הונאה בכרטיס חיוב. בד בבד, התבקש מעצרו עד תום ההליכים נגדו (**מ"ת 32974-03-14**). כב' השופט אבינור החליט לשחרר את העורר למעצר בית מוחלט ברח' מעפילי אגוז בתל-אביב, בפיקוח צמוד ורצוף של שתי מפקחות, וכנגד המצאת ערבויות כספיות, בכלל זה הפקדת מזומנים וערבויות צד ג'. כחלוף פרק זמן, הוקל מעצר הבית, והתאפשר לעורר לצאת מביתו למספר שעות.

* לא חלף אלא חודש אחד, וכבר ב-17.4.14 נעצר העורר בחשד שבמועד האמור, בשעה 19.00, במתחם "התחנה" בתל-אביב, הוא גנב תיק נוסף שהכיל כסף מזומן, כרטיסי אשראי ומסמכים. בגין עבירת הגניבה והפרתו של מעצר הבית דלעיל הוגשו כתב אישום ובקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו בשני התיקים (**מ"ת 29565-04-14**). ושוב הובא העורר ב-29.4.14 בפני כב' השופט אבינור שהחליט גם הפעם לשחרר את העורר בתנאים מגבילים, קרי: למעצר בית מוחלט בכתובת האמורה, בפיקוח צמוד ורצוף של שלושה ערבים/מפקחים, וכנגד המצאת ערבויות כספיות נוספות: הפקדה במזומן בסך 5000 ש"ח, ערבות עצמית בסך 5000 ש"ח, ושלוש ערבויות צד ג', כל אחת בסך 5000 ש"ח. בנוסף, הורה כב' השופט אבינור על חילוט הערבות במזומן בסך 3,000 ש"ח שהפקיד העורר במסגרת **מ"ת 32974-03-14**.

* ושוב נעצר העורר ב-3.6.14, בשעה 01.56, ברח' אבן גבירול בת"א, כשהוא מפר את מעצר הבית שהוטל עליו. באותו מועד נמצאו ברשות העורר סכין מתקבעת ורכוש חשוד כגנוב. גם הפעם הוגש כתב אישום המייחס לעורר את העבירות שלהלן, ובצדו הוגשה בקשה נוספת לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו (**מ"ת 7654-06-14**).

* בתאריך 23.6.14 בדיון שהתקיים בבקשה נשוא מ"ת 7654-06-14 החליט ביהמ"ש קמא (כב' השופטת מעין בן ארי) לשחרר את העורר בתנאים מגבילים, קרי: למעצר בית מוחלט בכתובת האמורה, בפיקוח צמוד ורצוף של שלושה ערבים/מפקחים לסירוגין, באיזוק אלקטרוני, וכנגד המצאת ערבויות כספיות נוספות: הפקדה במזומן בסך 5000 ש"ח, ערבות עצמית בסך 8000 ש"ח, ושלוש ערבויות צד ג', כל אחת בסך 8000 ש"ח. בנוסף, הורה בית המשפט על חילוט הערבות במזומן בסך 2,000 ש"ח שהפקיד העורר במסגרת **מ"ת 29565-04-14**.

* בתאריך 14.8.14 נעצר העורר פעם נוספת, הפעם בעקבות ניסיונו לגנוב תיק בבית החולים תל השומר, וכן, איזמים שהשמיע כלפי מי שהעיר לו על מעשה הגניבה. שופט המעצרים שלפניו הובא העורר ב-15.8.14 הורה לשחרר את העורר ממעצר בתנאים מגבילים וכנגד המצאת ערבות עצמית וערבות צד ג', וכן, בתנאי שיפקיד 5,000 ש"ח במזומן.

* אולם, ב-26.8.14 שבה המשטרה ועצרה את העורר בגין אירוע גניבה נוסף, והפעם החשד שגנב תיק במסעדת טל בייגלס בתל-אביב, וכל זאת, בעת שאמור היה לשהות במעצר בית מלא ומוחלט.

* נגד העורר הוגש ב-27.8.14 כתב אישום חדש ועמו הוגשה בקשה חדשה למעצר עד תום ההליכים (**מ"ת 40168-08-14**). בכתב האישום נאמר, כי ב-8.8.14 בשעה 23.45 בקירוב, שהה הנאשם, הוא העורר שלפניי, בבית הקפה "טל בייגלס" שברחוב קרליבך 41 בתל-אביב, וגנב את תיקה של **מיכל קרניאלי** (המתלוננת) שהכיל **כסף מזומן, מפתחות, תעודת חוגר, רישיון נהיגה, חלילית מעץ ומשקפיים**. התיק נמצא ע"י עוברת אורח והושב למתלוננת, למעט הכסף המזומן והמפתחות. חקירת המשטרה הובילה את החוקרים אל העורר, ובחיפוש בביתו נמצאה **החלילית הגנובה**.

* בגין מעשיו אלה מייחסת המדינה לעורר בכתב האישום החדש עבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). בנוסף, טוענת המדינה, כי במועד ביצוע מעשה הגניבה הפר העורר את החלטת בית המשפט מיום 23.6.14 (**מ"ת 7654-06-14**), שהורה לו לשהות במעצר בית מוחלט בבית אמו, בפיקוח מפקח, ובאיזוק אלקטרוני. על כן, הוא מואשם, בנוסף, בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287 לחוק העונשין.

* בבקשתה לעצור את העורר עד תום ההליכים בתיק פירטה המשיבה את השתלשלות האירועים (המתוארים לעיל), את ריבוי הפרות מצד העורר, הפרות שמלוות כולן בביצוע עבירות רכוש נוספות, וכן, את עברו המכביד של העורר, שלחובתו 10 הרשעות קודמות, המחזיקות כ-114 תיקים בעבירות רכוש וסמים, ואשר בגינם ריצה עונשי מאסר, חלקם ממושכים, ועונש המאסר על תנאי שתלוי ועומד כיום כנגד העורר. עתירתה הייתה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו (להלן: **הבקשה**).

* לאחר דיון בבקשה קבעה כב' השופטת נועה תבור בהחלטתה מ-3.9.14 כי קיימות ראיות לכאורה הן ביחס לעבירת הגניבה, והן ביחס להפרת ההוראה החוקית, והורתה לחלט את הערבות במזומן בסך 5,000 שהפקיד העורר לשחרורו בתיק מ"ת 7654-06-14. כמו כן, החליטה לשחרר את העורר ממעצר למעצר בית מוחלט בפיקוחם של ערבים/מפקחים, וכנגד המצאת ערבויות מתאימות, והפקדת 7500 ₪ במזומן.

על כל אלה הוגש ערב.

ב"כ העורר עוררת הן כנגד חילוט הערבות והן כנגד הפקדת הערבות במזומן. לטענת ב"כ העורר, שגתה השופטת קמא בקביעתה באשר לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית בתאריך 8.8.14; מה גם, שבהחלטתה התעלמה מכך שלא הוגשה כל בקשה לעיון חוזר. בהעדר ראיות לכאורה, לא ניתן היה לחלט את הערבות במזומן, ולא מוסמכת הייתה השופטת להורות על הפקדה נוספת.

חשוב לציין, כי לאחר דיון ממושך שבמהלכו הסבירה ב"כ המשיבה את סבך ורצף האירועים הנכון בכל הנוגע להתנהלותו של העורר, ואת הקשרו הנכון של האירוע נשוא כתב האישום האחרון, הודתה ב"כ העורר, כי לא הבינה שכתב האישום מתייחס לאירוע חדש ולהפרה נוספת, וסברה בטעות כי מדובר באירוע שהתרחש בתאריך 14.8.14. ובכל זאת, נותרה בעמדתה, כי אין ראיות לכאורה להוכחת הפרתה של ההוראה החוקית, שכן, לטענת העורר, היציאה ממקום מעצר הבית נועדה **"לצורך קבלת טיפול רפואי דחוף (בבית החולים)... ועל הדרך נכנס לבית הקפה לגנוב תיק"**.

לאחר שעיינתי בטענות העורר על היבטים השונים, אני סבורה כי אין בסיס לערר. טיעוני הסיפא של ב"כ העורר מדברים בעד עצמם, וכמעט אין צורך להוסיף. ובכל זאת אומר: אין ספק, שרצף האירועים והסתבכויות התכופות של העורר, הביאו את באת כוחו לכלל בלבול, עד שלא מצאה דרכה בסבך ההתרחשויות. טוב הייתה עושה ב"כ העורר אילו למדה את סדר האירועים הנכון, ומייתרת את הדיון. צר לי על כך שגם לאחר שהובהרו הנסיבות, נצמדה ב"כ העורר לנימוקי הערר, ללא בסיס עובדתי וללא כל בסיס משפטי.

בהתאם לסעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 מוסמך שופט הדין בעניינו של משוחרר בערובה שהפר תנאי מתנאי השחרור להורות על חילוט הערבות; ובהתגבש עילת מעצר רשאי השופט לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.

בענייננו הוברר, כי העורר נעצר ב-26.8.14 בגין גניבתו של תיק, אירוע שהתרחש ב-8.8.14, בשעת לילה, בבית הקפה "טל בייגל'ס", קרי: מחוץ למעצר הבית. מכאן, שמדובר באירוע חדש, נוסף, שלא נדון עד כה בערכאות. כך שלא היה פסול במהלכה של המשיבה, אשר ראתה להגיש, בגין "האירוע החדש" שנחקר, כתב אישום ובקשה למעצר העורר עד תום ההליכים. השופטת קמא מוסמכת הייתה לדון, כמובן, בבקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים בגין האירוע החדש, ולקבוע תנאי שחרור אשר הולמים את מכלול הנסיבות. היא מוסמכת הייתה, מכוח סעיף 51 האמור, לדון בבקשת המשיבה לחילוט הערבות שהופקדה בעבר להבטחת מילוי תנאי השחרור הקודמים, לרבות, מעצר הבית המוחלט, ולהורות על חילוט הערבות שהופקדה.

אשר למחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה להפרת ההוראה החוקית שניתנה במסגרת מ"ת 14-06-7654: בהחלטה האמורה מעצר הבית הוא מוחלט. אין אמירה בדבר הקלה בתנאיו. אם מורשה היה העורר לצאת ממקום מעצר הבית לצורך קבלת טיפול רפואי כזה או אחר, ראוי היה שיצטייד באישור מוקדם ובהסכמת האחראים.

העורר נחקר בגין העבירות שיוחסו לו, הודה במעשה הגניבה, וטען, כי יצא ב-8.8.14 לבית החולים איכילוב לקבלת טיפול. לתמיכת הטענה, הציגה ב"כ העורר צילום של תעודה ממחלקת "טרם" לרפואה דחופה ברח' ז'בוטינסקי 160 בבני ברק. התעודה מתעדת, לכאורה, כי העורר הגיע למחלקת "טרם" בשעה 22.02, טען לכאבים בחזה, ושוחרר להמשך מעקב הרופא המטפל. בתעודה נרשם כי זמן היציאה היה: 00.32.

הנתונים על פניהם תמוהים. שהרי העורר שהה בבית הקפה כבר בשעה 23.45. בנוסף, עד עצם הרגע הזה לא המציא העורר אסמכתא כי אושרה יציאתו מביתו לקבלת טיפול רפואי; ולא המציא אישור מאת מי מהמפקחים אשר אמור היה לשהות עמו ולפקח עליו, אם אכן הותרה יציאתו ממעצר הבית. שעת האירוע בבית הקפה, 23.45, אומרת היא עצמה דרשני. אשר על כן, בידי המשיבה ראיות לכאורה כי בשהותו בבית הקפה ברחוב קרליבך בתל-אביב, ב-8.8.14, בשעת לילה מאוחרת, שרוי היה העורר בהפרה של הוראת בית המשפט.

אני דוחה את הערר.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

תיקי המשטרה יוחזרו לידי ב"כ המשיבה.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ה, 28 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.